УДК 373.5.091.3

DOI <https://doi.org/10.30970/PPS.2021.38.8>

ДІЯЛЬНІСТЬ ПРОСІМЕЙНОГО РУХУ «ВСІ РАЗОМ!» ЯК ІНСТРУМЕНТ ПРОГОЛОШЕННЯ ХРИСТІЯНСЬКИХ ЦІННОСТЕЙ В УКРАЇНІ

Валентина Куриляк

*Національний університет «Острозька академія»,
гуманітарний факультет, кафедра культурології та філософії
вул. Семінарська, 2, 35800, м. Острог, Рівненська область, Україна*

Досліджено діяльність громадської організації «Всі разом!». Хронологічно узагальнено значущі публічні акції, через які громадський рух «Всі разом!» звертався до влади починаючи з 2003 року. Представлено розгорнутий аналіз діяльності просімейного руху, який завдяки активності її членів та прихильників ініціював зростання публічного інтересу до збереження традиційних форм інституту сім'ї майже по всій території України. Констатовано, що завдяки роботі цієї організації за неповних два десятиліття серед українців вдалося сформувати особливий національний дух та посилити культурний розвиток нації у питаннях підтримки традиційних сімейних форм. Масштабні громадянські заходи, які були організовані рухом «Всі разом!» в столиці Києві, по великим обласним центрам за підтримки відомих та публічних осіб, особливо в 2012 році, сприяли призупиненню процесів інтеграції гендерної політики в українське суспільство. Зроблено акцент на швидкій реакції членів організації на гендерні питання, які в процесі налагодження партнерських стосунків з Європою виникають у трудовому кодексі, шкільній освіті та міжнародній політиці України. Виявлено, що залучення для поширення ідей організації «Всі разом!» відомих спікерів, які також поділяють християнські цінності та підтримують традиційну форму сім'ї «чолок – жінка», сприяло виведенню діяльності руху на всеукраїнський рівень та впізнання напрямів її діяльності по регіонах України. Виявлено, що прихильники просімейного руху не є противниками співпраці із заходом чи євроінтеграційних процесів загалом, які активно просуваються в українській політиці. Навіть більше, схожість та тяжіння до східної традиційної форми сім'ї, заснованої на християнських засадах, є історично сформованою цінністю в ментальності українців, які й намагається захистити рух «Всі разом!». Тому, хоча ідея сходу щодо сімейних форм є ближчою українцям, більшість виступає за співпрацю із заходом без запозичення та популяризації нетрадиційних форм сім'ї в українській громадськості.

Ключові слова: діяльність руху «Всі разом!», традиційна форма сім'ї, християнські цінності.

Гендерна політика, яку активно просуває Захід під час налагодження партнерських стосунків, руйнує базові моральні цінності, які століттями формувалися в українському суспільстві. Курс на Європу за останні роки поступово змінює законодавство України відповідно до європейських стандартів. Як результат, для суверенної України є лише два вектори у міжнародній політиці – курс на Захід або курс на Схід. Переваги обрання західного вектору уможливають вищий рівень життя українців, отримання допомоги від розвинутих країн, підтримку США тощо. Одним великим мінусом західних благ є руйнація традицій у процесі прийняття усіх гендерних стандартів та приписів, які декларує європейське законодавство. Сотні років українці відстоювали свою незалежність від країн Сходу. В результаті у свідомості громадян України історично викристалізувалося «вороже» ставлення до держав, які намагалися її експлуатувати та насаджувати власну політику й традиції. Тому, хоча в українців і є тяжіння до збереження традиційних форм сім'ї, яке збігається із традицією Сходу, взяти один курс із тими, хто тебе десятки років пригнічував,

українці не погодяться. На цей час твердження, що для Церкви та суспільства України загалом морально не припустимим є публічне визнання інакшої форми сім'ї, рухає важелями діяльності просімейного руху «Всі разом!», про мету роботи якого ми поговоримо в основній частині дослідження.

Громадський рух «Всі разом!» є гучним голосом людей, які мають спільні цінності та уявлення щодо традиційного складу сім'ї. Місією цього об'єднання є суспільні перетворення, які базуються на основі конституційної ідеї щодо особистої відповідальності перед майбутніми поколіннями, а також як акт суспільного служіння на благо українському народові. Учасники руху переконані, що сім'я (традиційна форма) є фундаментом будь-якого суспільства, яка відповідно до Декларації прав людини має право на повноцінний державний захист. І якщо говорити про контекст України, то голова організації «Всі разом!» стверджує, що саме Україна з її культурою та ментальністю не може існувати без міцного інституту сім'ї.

Навесні 2003 року на Хрещатику були організовані нечисленні акції з подачі організації «Всі разом – за сім'ю!» та за ініціативи журналіста Руслана Кухарчука. Перша акція налічувала лише 25 людей, проте кожного року чисельність учасників зростала. І першим значним заходом, який пройшов на початку жовтня 2010 року, став фестиваль під назвою «Всі разом», проведений у центрі Києва, до якого долучилися тисячі українців. Назва руху була зареєстрована у Державному департаменті інтелектуальної власності 25 лютого 2011 року. Починаючи з 2012 року на акцію, що проходила вулицею Подол, вийшло понад 2 тисячі учасників, а через рік «Всі разом» отримав Свідоцтво про державну реєстрацію, що надало йому офіційного значення. Навесні 2013 року головою новоствореного громадського руху на установчих зборах було обрано його ідейного провідника – Руслана Кухарчука.

Громадський рух «Всі разом!» вбачає свою практичну діяльність в організації вуличних заходів (акції прямої дії та святкові фестивалі), взаємодії з органами державної влади, підготовці компетентних аналітичних матеріалів і корисних медіапродуктів, оснащення суспільних лідерів та інформуванні громадськості про важливі проблеми й небезпеки. Після офіційного оформлення руху кожного року, починаючи від травня і закінчуючи початком вересня, у різних містах України інтенсивно проводяться вуличні сімейні заходи. Рух «Всі разом!» активно підтримують та фінансують християнські церкви, благодійні організації, окремі активісти, місцеві органи влади та соціально-небайдужі бізнесмени. Серія фестивалів, що охоплює всю країну, вражає своїми масштабами розповсюдження, зокрема 2016 року було охоплено 23 міста, 2017 року вже 35 міст, 2018 року – 60 міст. Така динаміка свідчить про широку підтримку руху з боку української громадськості та привертає увагу до шляхетності та змісту його цілей та напрямів діяльності.

У рамках роботи організації «Всі разом!» у Києві 20 квітня 2016 року була організована масштабна вулична демонстрація під гаслом «Не вирізайте сім'ю». Біля Верховної Ради України понад тисяча людей стояли з плакатами та закликали урядовців захистити інститут сім'ї та не надавати привілеїв гомосексуалістам. На мітингу були присутні делегати громадських організацій з різних областей України, також доєдналися деякі народні депутати, висловлюючи свою підтримку. Від Верховної Ради мітингувальники рушили до Кабміну та передали спеціального листа із текстом резолюції й ключовими вимогами до тодішнього Прем'єр-міністра України. Подібні листи також були надані Голові Верховної Ради та Міністру юстиції. Наступним пунктом була Адміністрація Президента, там до натовпу вийшов представник, якому також був наданий подібний лист на ім'я Петра Порошенка. Акція тривала близько чотирьох годин та викликала інтерес з боку громадськості і влади. Основні вимоги мітингувальників, викладені в резолюції, містили наступні положення: по-перше, необхідно вилучити з «Національної стратегії у сфері прав людини

на період до 2020 року» (ухваленої 2015 року) пункти щодо легалізації одностатевих шлюбів та пропаганду гомосексуалізму; по-друге, не надавати право на всиновлення дітей одностатевим подружжям; по-третє, зберегти норми Конституції України у статті 51, що характеризують шлюб як союз чоловіка та жінки; по-четверте, зберегти посаду Урядового уповноваженого з питань сім'ї, призначити на неї компетентну особу – А. Буковинського, та забезпечити інституту сім'ї якісне організаційне та матеріальне функціонування; по-п'яте, прибрати з Трудового кодексу вирази «гендерна ідентичність» та «сексуальна орієнтація» як антинаукові терміни [1].

Під час публічних демонстрацій посилювався інтерес до інституту сім'ї, у контексті яких президент Порошенко пообіцяв, що більше уваги буде приділено питанням традиційної форми сім'ї, однак усі вимоги, висунуті просімейними активістами, по суті, були відхилені та незадоволені. Відповідь президента на петицію активістів базувалася на Конституції України, згідно з якою підтримка вимог просімейних активістів обмежила б права та свободи представників ЛГБТ-спільнот, що своєю чергою є проявом антидемократичності.

Згодом у червні 2017 року фестиваль «Всі разом – за сім'ю!» у столиці України вперше став дводенним. Постійним місцем проведення стала Поштова площа, яку неофіційно вже називають «Сімейною». Близько тридцяти різноманітних локацій демонстрували шоу, дарували подарунки та надавали послуги відвідувачам. Удень на сцені була програма для дітей, а ввечері – для батьків та підлітків. Провідними гостями була група «Друга Ріка», співак Kіshe, який відзначав 20-річний ювілей, та інші музиканти. Публічно були нагороджені багатодітні сім'ї та подружжя, які проживали в шлюбі понад 40 років, родини переселенців та молоді пари, що тільки збиралися одружитися. Рекламу фесту була розміщена на біг-бордах та розіслана на поштові скриньки. Як наслідок, за два дні акцію відвідала рекордна кількість людей – 30 тисяч. Подібні акції були проведені у Херсоні, Мелітополі, Івано-Франківську, Фастові, Хмельницькій, Тернопільській, Дніпропетровській, Вінницькій, Рівненській, Черкаській та багатьох інших областях та містечках. У кожному місті фестивалі мали різні назви, такі як: «Марш сім'ї», «Сімейний день», «Family City Work», «Щаслива родина – міцна країна», «За Божий дизайн сім'ї», «Всі разом – за сім'ю!» та інші.

У результаті зростання інтересу до громадських акцій щодо захисту прав сім'ї лідер громадського руху «Всі разом!» зазначив, що сімейні фести – це справа для всіх: громадян, організацій, церков, бізнесу та підприємців, адже всі ми є громадянами однієї країни і повинні йти до спільної мети – піднімати цінність інституту сім'ї й допомагати українським родинам. Вуличні фестивалі об'єднують, формують суспільні цінності та національний дух. Руслан Кухарчук впевнено стверджує: «Є родина – є Україна!». Основну мету подібних заходів він вбачає у побудові країни, де як родинні, так і християнські цінності є ключовими у суспільній традиції та державній політиці [2].

Окрім того, 17 січня 2017 року лідерами руху була підготована спеціальна брошура на 12 сторінок під назвою «В Україні вирізають сім'ю», що коротко, але змістовно окреслила ситуацію у державі за останні два роки. Були проаналізовані систематичні кроки влади, спрямовані на руйнацію сім'ї як базової інституції українського суспільства. Причому це відбувається на рівні законодавства, дій чиновників та рішень уряду. У брошурі коротко наведено досвід інших країн Європейського Союзу, що прийняли подібні зміни ще на початку 2000 років. Велика Британія, Франція, Італія, Німеччина, Польща – у цих країнах давно вже існує поняття «цивільне партнерство», що передбачає договір між двома людьми, які проживають на одній території, при цьому статі не зазначається.

Підсумовуючи, лідери руху зазначили, що в багатьох країнах вже дозволені «одностатеві шлюби», але перед цим саме інститут цивільного партнерства став першим

кроком на цьому шляху. На прикладі інших країн Євросоюзу ми спостерігаємо тенденцію, що офіційна легалізація «одностатевих шлюбів» починалася саме з надання мінімальних прав гомосексуалістам, а пізніше вони навіть отримали право на усиновлення дітей та статус, рівний тому, що й шлюб між чоловіком та жінкою. Автори брошури стверджують, що Україні слід обрати інший шлях, спрямований на зміцнення традиційної сім'ї.

У травні 2016 року у Верховній Раді був зареєстрований законопроект, що передбачав спрощення процедури реєстрації шлюбу протягом однієї доби відповідно до європейських стандартів. Пілотний проєкт того ж року був застосований на практиці у багатьох містах України, проте небезпека полягає в тому, що швидкий шлюб є підґрунтям для швидкого розлучення. А в Україні й так висока статистика розлучень: станом на 2015 рік майже половина зареєстрованих сімей розлучаються – на 299 тисяч шлюбів 129 тисяч розлучень. Подібні ініціативи уряду спрямовані на послаблення інституту шлюбу, що не сприяє його міцності, а навпаки, підриває авторитет та нівелює його значення.

Лідери руху сформулювали у брошурі 12 конкретних вимог від громадян України до державної влади. Існує скорочена версія, яка налічує 4 сторінки. У 2017 році було надруковано й поширено 13 тисяч екземплярів. Протягом 2018 року – 17 тисяч примірників повної версії та 10 тисяч скороченої. Це єдиний узагальнений аналіз, який описує загрози сім'ї в Україні. Наявна також онлайн-версія, яку можна безкоштовно завантажити на сайті [3]. Брошури активно поширювалися на фестивалях «Всі разом – за сім'ю!» у Києві та по всій Україні.

У 2017 році голова громадської організації Руслан Кухарчук, юрист Елеонора Дібрівна та доктор юридичних наук, професор Київського національного університету ім. Т. Шевченка Марина Медведєва спільно опублікували статтю в науковому часописі «Актуальні проблеми міжнародних відносин» під назвою «Мова ненависті в міжнародному та європейському правовому контексті». Автори визначили, що поняття «мова ненависті», яке досить часто згадується у європейському законодавстві, насправді не має адекватного, узгодженого визначення. Зважаючи на практику європейських країн, спостерігається негативна тенденція з необґрунтованого обмеження права на свободу вираження власних поглядів. Наприклад, досвід показує, що за вираження неприхильного ставлення до одностатевих шлюбів чи навіть написання негативного коментаря у соцмережах покарання може бути від звільнення з роботи до кримінальної відповідальності. Така тенденція загрожує демократії, яка гарантує свободу слова. Подібні закони просувають ліберальні партії, що підтримують ЛГБТ та мусульманські кола. На основі аналізу багатьох судових процесів у різних європейських країнах автори зробили висновок, що часто права ЛГБТ ставлять над правами інших осіб, обмежуючи право на вільне вираження власних поглядів.

Протягом 2018 року рух «Всі разом!» набув значного масштабування, кількість міст та людей зросли у декілька разів. Метою стала мобілізація, інформування та мотивація свідомих людей, відбір нових лідерів, залучення інших організацій, церковних служителів, соціальних підприємців, органів місцевої влади, науковців, студентів та простих людей. Спікери у своїх промовах пропонують глобальне бачення суспільних змін на основі християнських цінностей. Кожен такий виступ спонукає людей до особистої активної участі у боротьбі за права сім'ї та процесі трансформації України.

Восени 2018 року почали функціонувати спеціальні форуми, учасники яких проходили навчання – дводенну або триденну програму підготовки. Найкращі науковці та викладачі приїздили, щоб поділитися своїми знаннями та досвідом. У кінці всі отримували спеціальний посібник для підвищення власної компетенції, самопідготовки та практичних дій. Результатами форумів і сесій було забезпечення руху новими компетентними лідерами та менеджерами. Була створена група під назвою «Всі разом! Кабінет», що покликана

генерувати нові ідеї та покроково реалізувати суспільні перетворення. Вони аналізують нові процеси та тенденції, пропонують проекти можливих рішень як для окремих міст, так і для держави шляхом розробки стратегій та підготовки законопроектів. Представники Кабінету є публічними особами, що виступають у ЗМІ, на форумах та під час фестивалів.

Протягом 2018 року за ініціативи лідерів руху відбуваються виступи у школах та університетах, відкрите спілкування зі студентами про захист традиційної моделі сім'ї та протидію гендерні ідеології. Подібні заходи були проведені у Житомирському державному університеті імені Івана Франка, Кам'янець-Подільському національному університеті імені Івана Огієнка, Херсонському державному університеті та Навчально-виховному комплексі «СОФІЯ». Такі акції допомагають інформувати молоде покоління та формувати правильне бачення сім'ї у розрізі християнських цінностей. На початку 2018 року Елеонора Дібрівна, юрист руху «Всі разом!», брала активну участь у розробці громадянської освіти й виховання в Україні. У результаті до концепції було включено інститут сім'ї як головний елемент повноцінного розвитку особистості.

Уже 8 лютого 2018 року була оприлюднена петиція «Щодо захисту традиційних сімейних цінностей та інституту сім'ї». Вона була спрямована до Президента України, Кабміну, Верховної Ради та народних депутатів. Документ також був надісланий усім регіональним представникам, а за 2018 рік паперова версія була підписана більше ніж 2 тисячами громадян. Процес підписання триває постійно. Об'єднання та установи відправляють заповнені бланки прямо до владних структур. На цей момент встановити точну кількість підписів неможливо.

Суть та зміст петиції. У петиції зазначено, що відповідно до статті 23 Міжнародного пакту про громадянські та політичні права сім'я як союз чоловіка та жінки є природним, основним осередком суспільства і має повне право на захист з боку держави. Занепокоєння викликає той факт, що в Україні досі не визначена чітка стратегія підтримки сім'ї. На думку лідерів організації «Всі разом!», така стратегія повинна базуватися на духовно-моральних цінностях та традиційному для України уявленні про сім'ю як союзу чоловіка та жінки. Сьогодні є купа проблем, які мають право на першочерговий розгляд та вирішення. Зокрема, діти-інваліди, сирітство, матері-одиначки, неможливість повноцінно реалізувати свої конституційні права на соціальний захист, житло, навчання, лікування та гідний життєвий рівень. Однак з незрозумілих причин влада взялася за вирішення штучно створеної проблеми – дискримінації людей з нетрадиційною сексуальною орієнтацією.

У 2015 році були внесені зміни до Кодексу законів про працю, що мали на меті впровадити вирази «гендерна ідентичність» і «сексуальна орієнтація» у законодавство. Це викликало дискримінацію роботодавців та релігійних навчальних закладів, де неможливе працевлаштування людей з розладами психосексуальної ідентифікації. Це небезпечно тим, що використання терміну «гендер» стає залежним не від статевих ознак, а від власного рішення особи. Також у більшості європейських країн боротьба за гендерну рівність найчастіше зводиться до популяризації одностатевих стосунків, а за критику чи незгоду запроваджена адміністративна та кримінальна відповідальність. На думку лідерів руху, обов'язковим є спрямування державної політики на укріплення та підтримку сім'ї й моральних цінностей.

Пояснивши свою позицію як громадян України, за підтримки Всеукраїнської Ради Церков з метою захисту інституту сім'ї до Президента України були висунуті наступні вимоги: підготувати указ про загальнодержавну стратегію захисту традиційних сімейних цінностей в Україні; звернутися до народу та Верховної Ради України щодо підтримки інституту сім'ї в Україні; розробити законопроект про заборону популяризації різних видів девіантної поведінки у формі «маршів рівності», «гей-парадів», «прайдів», тематичних матеріалів у засобах масової інформації та «фестивалів квір-культури».

Отже, усі потуги, викладені вище, призвели до того, що на місцевих рівнях будь-які законодавчі ініціативи, що спрямовані на популяризацію та впровадження гендерної політики, зустрічають супротив та блокуються, не даючи можливості владі сформувати національну стратегію, яка б збігалася із стандартами гендерної політики Заходу. Кажучи іншими словами, уповільнюють процес євроінтеграції місцеві громади та влада, однак стратегічно курс не змінився, лише уповільнився завдяки активності просімейних активістів.

Однак 27 березня 2018 року із сайту Президента України підписана петиція була безслідно видалена. Ініціатором цього акту була А. Філіпішина – представник омбудсмена з питань гендерної рівності. Після цього біля її офісу пройшли 3 чисельні демонстрації. У результаті Руслан Кухарчук домігся зустрічі з омбудсменом Людмилою Денісовою та її представником Андрієм Мамалигою. Виявилося, що петиція була прихована на прохання А. Філіпішиної. До офісу омбудсмена було надіслано понад 10 офіційних звернень з вимогою звільнити А. Філіпішину та включити в дорадчий орган представника «Всі разом!». У відповідь була створена посада представника з дотримання прав дитини та сім'ї, а А. Філіпішина продовжила виконувати свої обов'язки.

25 травня 2018 року Петро Порошенко опублікував офіційну відповідь на петицію, у якій зазначив, що, відповідно до статті 68 Конституції України, обов'язком кожної людини є не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей, отже, заборонити популяризацію нетрадиційної поведінки та антисімейних ідей неконституційно. Конституцією також встановлені обмеження з метою захисту прав інших людей, але люди із нетрадиційною сексуальною орієнтацією, відстоюючи свої права та влаштовуючи паради, не несуть шкоди чи утисків. Тому законодавчі ініціативи, які спрямовані на обмеження конституційних прав меншин заради утвердження свобод більшості, є за своєю природою неконституційними.

Щодо захисту сімейних цінностей Президент зазначив, що відповідно до Конституції Кабмін систематично вживає заходів з метою соціального захисту освіти, науки і культури; забезпечення прав і свобод та реалізовує програми науково-технічного та економічного розвитку. Однак, враховуючи вимоги цієї петиції, Президент доручив Прем'єр-міністру України провести аналіз державної політики щодо інституту сім'ї в Україні, запропонувати комплексне вирішення наявних проблем та підготувати стратегію захисту традиційних сімейних цінностей [4].

У 2018 році Елеонорою Дібрівною, юристом та активною учасницею руху, було опубліковано статтю під назвою «Суспільний опір країн Європи та світу проти гендерної ідеології». У цій праці проаналізовано досвід боротьби різних країн за захист інституту сім'ї та фундаментальних цінностей. Наразі Стамбульська конвенція є основним рушієм впровадження гендерної ідеології, тож більшість країн активно змінює національне законодавство під її вимоги. Однак є країни, що чинять спротив: Хорватія, Польща, Латвія, Литва, Угорщина та Болгарія. Цим країнам вдалося відстояти природний ідеал сім'ї та не піддатися ліберальному впливу більшості західних країн. Головним чином відстоювання прав домінування традиційної версії сім'ї відбулося через протести населення, які одноставно проголосували проти одностатевих сімей. Тому авторка закликає Україну перейняти досвід вищенаведених країн та не дозволити адаптувати національне законодавство.

Наразі основним завданням руху є інформування суспільства та боротьба «знизу – догори» шляхом просування серед місцевих рад рішення про звернення до вищих органів влади із вимогою захистити інститут сім'ї та не впроваджувати гендерну політику в Україні. До кінця 2018 року 66 місцевих рад проголосували «за», хоча на початку року було лише 17, а через деякий час приєдналися ще 49. Пізніше було створено унікальний

онлайн-сервіс, на якому розміщується інформація про рішення місцевих рад щодо питань сім'ї. Засновники сайту та активні його користувачі вимагають від влади зупинити розпочаті зміни у законодавстві та не допустити прийняття ЗУ «Про цивільне партнерство», заборонити пропаганду різних видів девіантної статевої поведінки, вилучити з Кодексу законів про працю словосполучення «гендерна ідентичність» та «сексуальна орієнтація», зберегти чинну редакцію статті 51 Конституції України. Кількість обласних рад, що підтримують дані вимоги, кожного року збільшується. На сайті розміщена карта, яка містить перелік рад, результати голосування, електронні копії рішень та іншу важливу інформацію.

З 2018 року було запущено ініційований новий проєкт щодо прийняття рішень на місцевих радах, який містив намір місцевих органів влади досягти заборони на підконтрольній їм території, а саме заборонити у судовому порядку заходи, що популяризують ідеологію ЛГБТ: «гей-паради», «марші рівності», «фестивали квір-культури» тощо. Лідери руху «Всі разом!» ведуть постійне листування з державними установами, зокрема за 2018 рік до центральних і місцевих органів влади було надіслано понад 130 листів. У їх числі також лист до Прем'єр-міністра України із переліком пунктів, що є загрозою інституту сім'ї та розвитку держави, заснованих на аналізі урядового Плану дій з реалізації Національної стратегії у сфері захисту прав людини.

Однак реакція на протидію поширенню поглядів щодо популяризації одностатевих стосунків виявилася наступною. 17 червня 2018 року відбувся силовий розгін мирної акції під час «КиївПрайду», під час якого постраждали сімейні активісти [5]. Начальник патрульної поліції Києва Юрій Зозуля був одним з керівників кривавого розгону. У відповідь Громадська організація «Всі разом!» відправила звернення до вищих органів влади з вимогою проведення розслідування. Відбулися зустрічі із заступником міністерства МВС Сергієм Яровим, однак фактично згоди не було досягнуто. Наступного місяця у Кривому Розі під час проведення «КривбасПрайду» був перекритий рух транспорту, тож сімейні активісти звернулися до міського голови, вимагаючи пояснити правомірність подібних дій. Зрештою їм відповіли, що захід було попередньо узгоджено, однак активісти запросили документи на підтвердження, листування досі триває і схоже, що згоди досягнуто також не буде.

За фінансування Фонду Гайнріха Бюлля була проведена гендерна експертиза шкільних підручників [5]. У відповідь організація «Всі разом!» опублікувала звернення батьків до Міністерства з обґрунтуванням можливих загроз, недоцільності впроваджених змін та необхідності батьківського контролю. 2018 року у поліклініках Харкова використовувалися анкети із невизначеною статтю. Просімейні активісти одразу відреагували та надіслали запит з метою пояснення цього прецеденту. Лікарі пояснили, що подібні анкети більше не будуть використовуватися, тож конфлікт був вичерпаний. До речі, 2017 року були спроби впровадження третьої статі, однак під тиском громадськості цей проєкт було закрито.

Влітку 2018 року асоціація міст України закликала місцеві ради приєднуватися до «Європейської хартії рівності жінок і чоловіків у місцевих громадах», яка містить поняття «сексуальна орієнтація», «гендер» та інші. Лідери «Всі разом!» одразу відреагували закликом не приєднуватися, тож на сьогодні багато місцевих рад не підтримують дану Хартію. Урядова уповноважена з питань гендерної політики Катерина Левченко офіційно звинуватила просімейні організації та місцеві ради у незаконній діяльності, яка полягає у всебічному захисті сім'ї. Маючи службові повноваження, вона закликала СБУ провести спеціальні перевірки та ініціювала всілякі обмеження проти рухів за сім'ю. Активісти блискавично відреагували, опублікувавши лист до Прем'єр-міністра з проханням звільнити Левченко. Цю вимогу підтримав Олександр Турчинов та деякі місцеві ради. На 2020 рік Міністерством юстиції був опублікований звіт щодо реалізації національної стратегії

у сфері захисту прав людей, що передбачав право усиновлення транс-статевим особам. Однак у результаті спільних дій місцевих рад, громадської організації «Всі разом!» та церковних установ подальша розробка та прийняття цього законопроекту стали неможливими.

Таким чином, рух «Всі разом!» з виступів кількох десятків людей перетворився у масштабну громадську організацію, що оперативно чинить опір впровадженню гендерної політики в національне законодавство. Основними напрямками роботи руху стали захисти: соціальний, що полягає в організації вуличних фестивалів по всій країні; політичний, який передбачає взаємодію з органами державної влади на всіх рівнях; просвітницький – підготовка та аналіз актуальних законодавчих та суспільних процесів, пов'язаних із політикою та організаціями, що стосуються сім'ї; кадровий, що полягає у підготовці нових кваліфікованих та свідомих суспільних лідерів та управлінців.

Отже, підбиваючи підсумки аналізу діяльності руху «Всі разом!», можемо сказати, що завдяки роботі цієї організації за неповних 20 років серед українців вдалося сформувати особливий національний дух та посилити культурний розвиток нації у питаннях підтримки традиційних сімейних форм. Масштабні громадянські заходи, які були організовані рухом «Всі разом!» не лише в столиці України, але й по обласним центрам за підтримки впливових осіб, відомих артистів та Церков [6; 7], призупинили процеси гендерної політики, особливо у питаннях початкової освіти. Завдяки залученню до руху висококваліфікованих громадських діячів, юристів, політологів руху «Всі разом» вдається швидко реагувати на прояви гендерних нововведень не лише на законодавчому рівні, але й по обласних центрах. Відомі спікери, залучені до участі у всеукраїнських форумах на захист сім'ї, поділяючи цінності руху, активно просунули в суспільство ідею щодо захисту традиції, яка склалася під впливом християнських цінностей. Завдяки тому, що організація «Всі разом!» грамотно, на високому рівні оформила свої переконання в онлайн-середовищі, її вплив під час пандемії та відсутності масових акцій продовжував набувати прихильників. Тому, акцентуючи увагу на тому, що школі початкових шкіл не мають потреби вивчати зміст та форми вияву поняття гендер, рух «Всі разом!» намагається апелювати до свідомості українців, намагаючись довести, що можливо отримати західні блага, не поступаючись моральним серцем української нації – сім'єю.

Список використаної літератури

1. Мітинг у Києві: «Не вирізайте сім'ю!» CREDO Україна. 2016. URL: <https://credo.pro/2016/04/156692>.
2. «Всі разом – за сім'ю!» – національний рух в Україні. Новий день. 2018. URL: <https://newday.kherson.ua/vsi-razom-za-simyu-natsionalnij-ruh-v-ukrayini/>.
3. В Україні вирізають сім'ю! *Всі разом!* 2018. URL: <http://www.vsirazom.ua/dontcut/>.
4. Щодо захисту традиційних сімейних цінностей та інституту сім'ї *Електронні петиції*. 2018. URL: <https://petition.president.gov.ua/petition/42862>.
5. Kuryliak V. and Honcharova O. Two Positions of Ukrainian Protestants on the Question about LGBT Community. "Occasional Papers on Religion in Eastern Europe". Vol. 41: Iss. 4. 2021. P. 231–242.
6. Куриляк В.В. Соціальна доктрина Адвентистів сьомого дня як фактор впливу на суспільно-освітні процеси України. *Гілея: науковий вісник: Збірник наукових праць*. 2019. Вип. 143 (№4) Ч. 1. С. 76–81. URL: <http://gileya.org/index.php?ng=library&cont=long&id=184>.
7. Куриляк В.В. Основные задачи и содержание добрачного консультирования Церкви Адвентистов седьмого дня. *Norwegian Journal of Development of the International Science*, № 38. 2020. С. 25–28. URL: <https://elibrary.ru/item.asp?id=41857920>.

ACTIVITIES OF THE PRO-FAMILY MOVEMENT «ALL TOGETHER!» AS A TOOL FOR PROCLAIMING CHRISTIAN VALUES IN UKRAINE

Valentyna Kuryliak

The National University of Ostroh Academy,

Faculty of Humanities, Department of Cultural Studies and Philosophy

Seminarska str., 2, 35800, Ostroh, Rivne region, Ukraine

Abstract. The activity of the public organization “All together!” Chronologically generalized significant public actions for which the public movement “All Together” has been addressing the authorities since 2003. A detailed analysis of the activities of the pro-family movement is presented, thanks to the activity of its members and supporters, it initiated the growth of public interest in preserving the traditional forms of the institution of the family almost throughout Ukraine. It was stated that thanks to the work of this organization, in less than two decades, Ukrainians managed to form a special national spirit and strengthen the cultural development of the nation in support of traditional family forms. Large-scale civic events organized by the All Together movement in the capital Kiev and in most regional centers with the support of well-known and public figures, especially since 2012, have contributed to the suspension of the integration of gender policy in Ukrainian society. Emphasis is placed on the quick response of members of the organization to gender issues, in the process of establishing partnerships with Europe, which arise in the labor code, school education and international politics of Ukraine. It was revealed that the involvement of well-known speakers for the dissemination of the ideas of the All Together organization, who also share Christian values and support the traditional form of the Man-Woman family, contributed to bringing the movement's activities to the all-Ukrainian level and identifying the directions of its activities in the regions of Ukraine. It was revealed that the supporters of the pro-family movement are not opponents of cooperation with the West or against the European integration processes, which are actively promoted in Ukrainian politics. Moreover, the similarity and gravitation towards the eastern traditional form of the family based on Christian principles is a historically established value in the mentality of the Ukrainian people, which the “All Together!” Movement is trying to protect. Therefore, although the idea of the East in terms of family forms is closer to the Ukrainian one, the majority is in favor of cooperation with the West without borrowing and popularizing non-traditional forms of the family in the Ukrainian public.

Key words: activities of the All Together movement, the traditional form of the family, Christian values.